

ZALECENIE RADY**z dnia 20 lipca 2020 r.****w sprawie krajowego programu reform Finlandii na 2020 r., zawierające opinię Rady na temat przedstawionego przez Finlandię programu stabilności na 2020 r.**

(2020/C 282/26)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1466/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie wzmocnienia nadzoru pozycji budżetowych oraz nadzoru i koordynacji polityk gospodarczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 2,

uwzględniając zalecenie Komisji Europejskiej,

uwzględniając rezolucje Parlamentu Europejskiego,

uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej,

uwzględniając opinię Komitetu ds. Zatrudnienia,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Finansowego,

uwzględniając opinię Komitetu Ochrony Socjalnej,

uwzględniając opinię Komitetu Polityki Gospodarczej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 17 grudnia 2019 r. Komisja przyjęła roczną strategię zrównoważonego wzrostu gospodarczego, rozpoczynając tym samym europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej w 2020 r. Uwzględniła ona w należytym stopniu Europejski filar praw socjalnych proklamowany przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. W dniu 17 grudnia 2019 r. na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 ⁽²⁾ Komisja przyjęła również sprawozdanie przedkładane w ramach mechanizmu ostrzegania, w którym nie wskazała Finlandii jako jednego z państw członkowskich, w przypadku których przeprowadzona zostanie szczegółowa ocena sytuacji. W tym samym dniu Komisja przyjęła również zalecenie dotyczące zalecenia Rady w sprawie polityki gospodarczej w strefie euro.
- (2) Sprawozdanie krajowe 2020 dotyczące Finlandii zostało opublikowane w dniu 26 lutego 2020 r. Zawiera ono ocenę postępów Finlandii w realizacji zaleceń dla tego kraju, przyjętych przez Radę w dniu 9 lipca 2019 r. ⁽³⁾ (zwanym dalej „zaleceniami z 2019 r.”), działań następczych podjętych w związku z zaleceniami z poprzednich lat, a także postępów Finlandii w realizacji jej krajowych celów w ramach strategii „Europa 2020”.
- (3) W dniu 11 marca 2020 r. Światowa Organizacja Zdrowia oficjalnie uznała epidemię COVID-19 za globalną pandemię. Stanowi ona poważne zagrożenie w zakresie zdrowia publicznego dla obywateli, społeczeństw i gospodarek. Znacznie obciąża krajowe systemy ochrony zdrowia, zakłóca globalne łańcuchy dostaw, powoduje wahania na rynkach finansowych, wywołuje wstrząsy popytu konsumpcyjnego oraz negatywne efekty w różnych sektorach. Stwarza zagrożenie dla zatrudnienia i dochodów obywateli oraz dla działalności przedsiębiorstw. Spowodowała silny wstrząs gospodarczy, który już teraz wywołuje w Unii poważne konsekwencje. W dniu 13 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat wzywający do skoordynowanej reakcji gospodarczej na kryzys, obejmującej wszystkie podmioty na poziomie krajowym i unijnym.
- (4) Kilka państw członkowskich ogłosiło stan nadzwyczajny lub wprowadziło środki nadzwyczajne. Wszelkie tego typu środki powinny być ściśle proporcjonalne, konieczne, ograniczone w czasie i zgodne ze standardami europejskimi i międzynarodowymi. Powinny one podlegać nadzorowi demokratycznemu i niezależnej kontroli sądowej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25).

⁽³⁾ Dz.U. C 301 z 5.9.2019, s. 154.

- (5) W dniu 20 marca 2020 r. Komisja przyjęła komunikat w sprawie uruchomienia ogólnej klauzuli korekcyjnej w ramach paktu stabilności i wzrostu. Ogólna klauzula korekcyjna określona w art. 5 ust. 1, art. 6 ust. 3, art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1466/97 oraz w art. 3 ust. 5 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1467/97⁽⁴⁾ ułatwia koordynację polityk budżetowych w czasie poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej. W swoim komunikacie z dnia 20 marca 2020 r. Komisja uznała, że w świetle spodziewanego poważnego pogorszenia koniunktury gospodarczej w związku z pandemią COVID-19 spełnione zostały warunki uruchomienia tej ogólnej klauzuli korekcyjnej, oraz zwróciła się do Rady o zatwierdzenie tego stwierdzenia. W dniu 23 marca 2020 r. ministrowie finansów państw członkowskich zgodzili się z oceną Komisji. Uzgodnili, że poważne pogorszenie koniunktury gospodarczej wymaga zdecydowanej, ambitnej i skoordynowanej reakcji. Uruchomienie ogólnej klauzuli korekcyjnej pozwala na czasowe odstępstwo od ścieżki dostosowawczej prowadzącej do średniookresowego celu budżetowego, pod warunkiem że nie zagraża to stabilności fiskalnej w średnim okresie. W przypadku części naprawczej Rada może również zdecydować, na podstawie zalecenia Komisji, o przyjęciu zmienionego kursu polityki fiskalnej. Ogólna klauzula korekcyjna nie zawieszają procedur paktu stabilności i wzrostu. Pozwala ona państwom członkowskim na odstąpienie od wymogów budżetowych, które miałyby zastosowanie w normalnych warunkach, a jednocześnie umożliwia Komisji i Radzie wprowadzenie koniecznych środków koordynacji polityki w ramach paktu stabilności i wzrostu.
- (6) Potrzebne są stałe działania, aby ograniczyć i kontrolować rozprzestrzenianie się pandemii COVID-19, wzmocnić odporność krajowych systemów ochrony zdrowia, złagodzić społeczno-gospodarcze skutki pandemii za pomocą środków wspierających przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe oraz zapewnić odpowiednie warunki bezpieczeństwa i higieny w miejscu pracy w celu wznowienia działalności gospodarczej. Unia powinna w pełni wykorzystywać różne dostępne jej narzędzia, aby wspierać wysiłki państw członkowskich w tych obszarach. Jednocześnie państwa członkowskie i Unia powinny wspólnie przygotowywać środki konieczne do przywrócenia normalnego funkcjonowania naszych społeczeństw i gospodarek oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego, uwzględniając między innymi transformację ekologiczną i cyfrową oraz wyciągając wnioski z kryzysu.
- (7) Kryzys związany z COVID-19 uwypuklił elastyczność, jaką zapewnia rynek wewnętrzny, umożliwiając dostosowanie się do nadzwyczajnych sytuacji. Aby jednak zapewnić szybkie i sprawne przejście do etapu odbudowy gospodarki oraz przywrócenia swobodnego przepływu towarów, usług i pracowników, należy znieść środki wyjątkowe utrudniające normalne funkcjonowanie rynku wewnętrznego, gdy tylko przestaną one być konieczne. Obecny kryzys pokazał, że sektor ochrony zdrowia musi dysponować planami gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej. Kluczowymi elementami koniecznymi do opracowania szerzej zakrojonych planów gotowości na wypadek sytuacji kryzysowej są między innymi ulepszone strategie zakupów, zdywersyfikowane łańcuchy dostaw oraz rezerwy strategiczne podstawowych produktów i materiałów.
- (8) Prawodawca Unii już znowelizował odpowiednie uregulowania, przyjmując rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460⁽⁵⁾ oraz (UE) 2020/558⁽⁶⁾, aby umożliwić państwom członkowskim uruchomienie wszystkich niewykorzystanych zasobów z europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w celu przeciwdziałania nadzwyczajnym skutkom pandemii COVID-19. Zmiany te zapewnią dodatkową elastyczność oraz uproszczą i usprawnią procedury. Aby zmniejszyć presję na przepływy środków pieniężnych, państwom członkowskim umożliwiono również skorzystanie w roku obrachunkowym 2020–2021 ze stopy współfinansowania z budżetu Unii w wysokości 100 %. Zachęca się Finlandię do pełnego wykorzystania tych możliwości w celu wspierania najbardziej dotkniętych osób i sektorów.
- (9) Społeczno-gospodarcze skutki pandemii COVID-19 najprawdopodobniej będą rozkładać się nierównomiernie w poszczególnych sektorach i regionach ze względu na różne modele specjalizacji. Grozi to pogłębieniem się nierówności w Finlandii. Obecna sytuacja, która grozi również przejściowym cofnięciem procesu konwergencji między państwami członkowskimi, wymaga ukierunkowanych działań politycznych.
- (10) W dniu 30 kwietnia 2020 r. Finlandia przedłożyła swój krajowy program reform na 2020 r. oraz swój program stabilności na 2020 r. W celu uwzględnienia powiązań między tymi dwoma programami poddano je jednoczesnej ocenie.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1467/97 z dnia 7 lipca 1997 r. w sprawie przyspieszenia i wyjaśnienia procedury nadmiernego deficytu (Dz.U. L 209 z 2.8.1997, s. 6).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/460 z dnia 30 marca 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013 oraz (UE) nr 508/2014 w odniesieniu do szczególnych środków w celu uruchomienia inwestycji w systemach ochrony zdrowia państw członkowskich oraz w innych sektorach ich gospodarek w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Inicjatywa inwestycyjna w odpowiedzi na koronawirusa) (Dz.U. L 99 z 31.3.2020, s. 5).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2020/558 z dnia 23 kwietnia 2020 r. zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1301/2013 i (UE) nr 1303/2013 w odniesieniu do szczególnych środków zapewniających wyjątkową elastyczność na potrzeby wykorzystania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w odpowiedzi na epidemię COVID-19 (Dz.U. L 130 z 24.4.2020, s. 1).

- (11) Finlandia jest obecnie objęta funkcją zapobiegawczą paktu stabilności i wzrostu oraz podlega regule dotyczącej zadłużenia.
- (12) W programie stabilności na 2020 r. rząd planuje pogorszenie salda nominalnego z deficytu na poziomie 1,1 % produktu krajowego brutto (PKB) w 2019 r. w kierunku deficytu w wysokości 7,2 % PKB w 2020 r. Prognozuje się, że w 2021 r. deficyt obniży się do 4,0 % PKB. W programie stabilności na 2020 r. przewiduje się, że relacja długu sektora instytucji rządowych i samorządowych do PKB, po spadku w 2019 r. do 59,4 % PKB, wzrośnie w 2020 r. do 69,1 %. Na perspektywy makroekonomiczne i fiskalne wpływa duża niepewność spowodowana pandemią COVID-19.
- (13) W odpowiedzi na pandemię COVID-19 oraz w ramach skoordynowanego unijnego podejścia Finlandia przyjęła w odpowiednim czasie środki budżetowe mające na celu zwiększenie zdolności swojego systemu ochrony zdrowia, powstrzymanie pandemii oraz pomoc tym osobom i sektorom, które zostały szczególnie nią dotknięte. W programie stabilności na 2020 r. wskazano, że wspomniane środki budżetowe stanowią 1,7 % PKB. Środki te są przeznaczone zarówno na wydatki nadzwyczajne na ochronę zdrowia i porządku publicznego, jak i na wsparcie dla przedsiębiorstw i pracowników. Ponadto Finlandia zapowiedziała środki, które wprawdzie nie mają bezpośredniego wpływu na budżet, ale przyczynią się do wsparcia płynności przedsiębiorstw. Wartość tych środków oszacowano w programie stabilności na 2020 r. na 5 % PKB. Środki te obejmują gwarancje kredytowe dla przedsiębiorstw, skierowane głównie do małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), oraz specjalne systemy gwarancji dla linii lotniczych Finnair i przedsiębiorstw żeglugowych zapewniających bezpieczeństwo dostaw. Ponadto w Finlandii przyjęto też inne środki zwiększające płynność, niezgłoszone w programie stabilności na 2020 r., w tym odroczenia płatności podatku dochodowego od osób prawnych. Te dodatkowe środki szacuje się na 15 % PKB. Ogólnie rzecz biorąc, działania podjęte przez Finlandię są zgodne z wytycznymi określonymi w komunikacie Komisji z dnia 13 marca 2020 r. Pełne wdrożenie środków nadzwyczajnych i wspierających środków fiskalnych, a następnie przeorientowanie polityk fiskalnych na osiągnięcie ostrożnej sytuacji fiskalnej w średnim terminie, kiedy pozwolą na to warunki ekonomiczne, przyczyni się do ochrony stabilności fiskalnej w średnim terminie.
- (14) Według prognozy Komisji z wiosny 2020 r. przy założeniu niezmiennego kursu polityki saldo sektora instytucji rządowych i samorządowych Finlandii w 2020 r. wyniesie -7,4 % PKB, a w 2021 r. osiągnie -3,4 % PKB. Prognozuje się, że wskaźnik zadłużenia sektora instytucji rządowych i samorządowych osiągnie w 2020 r. poziom 69,4 % PKB, a w 2021 r. -69,6 % PKB.
- (15) W dniu 20 maja 2020 r. Komisja opublikowała sprawozdanie sporządzone zgodnie z art. 126 ust. 3 Traktatu w związku z prognozowanym przekroczeniem przez Finlandię w 2020 r. progu deficytu wynoszącego 3 % PKB. Ogólnie rzecz biorąc, analiza Komisji wskazuje, że kryterium deficytu określone w Traktacie i rozporządzeniu (WE) nr 1467/97 nie zostało spełnione.
- (16) W odpowiedzi na kryzys związany z COVID-19 Finlandia podjęła kompleksowe działania w celu wsparcia swojego systemu ochrony zdrowia i swojej gospodarki. Rząd Finlandii przyjął na przykład kilka budżetów uzupełniających i podjął decyzję o zwiększeniu bezpieczeństwa zatrudnienia dla pracowników, przy czym warunki otrzymywania świadczeń dla bezrobotnych zostały złagodzone. Ułatwiono dostęp do świadczeń dla bezrobotnych dla freelancerów i przedsiębiorców. Środki z zakresu zabezpieczenia społecznego opiewają na kwotę 1,6 mld EUR. Oprócz kredytów objętych gwarancją rządową w wysokości 10 mld EUR udostępniono bezpośrednie dotacje na działalność gospodarczą w wysokości 1 mld EUR. Rząd tymczasowo obniżył składkę emerytalną opłacaną przez pracodawcę o 2,6 punktu procentowego i przeznaczył co najmniej 1 mld EUR na gminne pakiety wsparcia. Fiński urząd nadzoru finansowego obniżył wymogi kapitałowe wobec fińskich instytucji kredytowych przez usunięcie bufora ryzyka systemowego oraz dostosowanie wymogów dotyczących konkretnych instytucji kredytowych. Rząd powołał grupę roboczą pod kierownictwem Ministerstwa Finansów i Ministerstwa Spraw Społecznych i Zdrowia, której zadaniem jest przygotowanie fińskiej strategii wyjścia z kryzysu związanego z COVID-19. Na podstawie pierwszego sprawozdania grupy rząd przyjął na początku maja wieloetapowy plan wyjścia z kryzysu. Grupa robocza zaproponuje następnie odpowiednie środki mające złagodzić zdrowotne, społeczne i gospodarcze skutki kryzysu. Członkowie grupy przeprowadzili konsultacje z partnerami społecznymi, gminami, społeczeństwem obywatelskim i organizacjami zajmującymi się ochroną środowiska.
- (17) Mimo że Finlandia wykazała ogólną gotowość do radzenia sobie z kryzysem związanym z COVID-19, jej system ochrony zdrowia mógłby być bardziej odporny. Rejony szpitalne musiały przenieść część personelu medycznego w celu leczenia pacjentów chorych na COVID-19 i odstąpić od wcześniejszych terminów ustawowych w przypadku mniej pilnych świadczeń zdrowotnych. Obecny system usług zdrowotnych świadczonych przez różne podmioty spowodował nierównomierne rozmieszczenie pracowników służby zdrowia w kraju. Rozdrobnienie świadczenia usług oraz nierówny dostęp do usług socjalnych i podstawowej opieki zdrowotnej prawdopodobnie nadal będą stanowić problem po kryzysie, w szczególności w przypadku bezrobotnych i emerytów, w tym osób z niepełnosprawnościami. Ze względu na wzrost bezrobocia wynikający z kryzysu związanego z COVID-19 zarówno krótko-, jak i

średnioterminowe działania w ramach polityki powinny koncentrować się na poprawie równego dostępu do podstawowej opieki zdrowotnej. W perspektywie średnioterminowej ważna jest dalsza realizacja planów w zakresie reform społecznych i reformy w dziedzinie zdrowia, rozpatrywanych przez kolejne rządy Finlandii, zwłaszcza ze względu na to, że przygotowują one Finlandię do daleko idących zmian demograficznych i pomogłyby temu krajowi w utrzymaniu jakości swojego systemu ochrony zdrowia w przyszłości, przy jednoczesnej poprawie jego dostępności. Długoterminowa stabilność finansów publicznych Finlandii jest nadal zagrożona ze względu na prognozowany wzrost kosztów związanych ze starzeniem się społeczeństwa, w szczególności związanych z opieką społeczną i zdrowotną.

- (18) Prognoza Komisji z wiosny 2020 r. przewiduje, że w 2020 r. bezrobocie wzrośnie do 8,3 %, a w 2021 r. spadnie do 7,7 %. Aby ograniczyć wzrost stopy bezrobocia i umożliwić reintegrację na rynku pracy osób, które utraciły zatrudnienie z powodu kryzysu związanego z COVID-19, niezbędne są skuteczne działania w perspektywie krótko- i średnioterminowej, opracowane w ścisłej współpracy z partnerami społecznymi. Wysiłki te powinny również wspierać grupy narażone na ubóstwo i wykluczenie społeczne, takie jak osoby o niskich kwalifikacjach, osoby z niepełnosprawnościami, osoby o częściowej niezdolności do pracy oraz wywodzące się ze środowisk migracyjnych. W Finlandii funkcjonują mechanizmy obniżonego wymiaru czasu pracy, z których skorzystało wielu pracowników. Aktywne polityki w zakresie rynku pracy, w tym środki na rzecz podnoszenia i zmiany kwalifikacji, mogą zapewnić szybką i trwałą reintegrację na rynku pracy. Wynagrodzenia dotowane mogłyby być ukierunkowane i połączone ze szkoleniami i działaniami następczymi ze strony publicznych służb zatrudnienia. Zmiana i podnoszenie kwalifikacji mają kluczowe znaczenie dla utrzymania szans siły roboczej na zatrudnienie w coraz bardziej cyfrowej i ekologicznej gospodarce. Reforma kształcenia ustawicznego może pomóc w zaspokojeniu zapotrzebowania na doskonalenie umiejętności przez osoby dorosłe, w tym osoby o niskich kwalifikacjach, w sektorach o dużym znaczeniu dla rynku pracy, takich jak sektor technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT). Aby zapewnić na rynku umiejętności potrzebne w czasach zmian demograficznych i technologicznych, ważne będzie utrzymanie adekwatności edukacji do potrzeb rynku pracy, również przez zapewnienie wystarczającej liczby miejsc w szkołach wyższych zgodnie z prognozami dotyczącymi zatrudnienia w każdym sektorze i regionie. Aby uniknąć pogorszenia sytuacji społeczno-ekonomicznej grup znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji w następstwie kryzysu związanego z COVID-19, rozwiązanie problemu przepaści cyfrowej będzie miało kluczowe znaczenie, zwłaszcza dla zapewnienia pochodzącym z grup defaworyzowanych osobom uczącym się dostępu do edukacji o wysokiej jakości. Skomplikowany system świadczeń tworzy bariery dla podejmowania pracy. Aby zachęcić do podejmowania pracy w obniżonym i niepełnym wymiarze czasu pracy, należy sprawnie uruchomić system ewidencji dochodów zawierający informacje w czasie rzeczywistym dotyczące wynagrodzeń i świadczeń, a także przyspieszyć obsługę świadczeń z tytułu zabezpieczenia społecznego. W perspektywie średniookresowej ważne będzie, aby Finlandia przeprowadziła reformę systemu świadczeń społecznych w celu pobudzenia zatrudnienia i przygotowania systemu opieki społecznej na przyszłość.
- (19) Pomoc dla przedsiębiorstw, zwłaszcza MŚP, w utrzymaniu się na rynku w czasie kryzysu związanego z COVID-19 ma zasadnicze znaczenie dla ożywienia gospodarki po zniesieniu obecnie obowiązujących środków izolacji. Tymczasowe wsparcie płynności w formie pożyczek, dotacji i gwarancji mogłoby pomóc przedsiębiorstwom przetrwać ten okres dużej niepewności i znacznie niższych dochodów. W procesie opracowywania i realizacji tych działań należy wziąć pod uwagę odporność sektora bankowego.
- (20) W celu wspierania odbudowy gospodarki ważne będzie przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, m.in. w drodze odpowiednich reform. Poziom inwestycji w Finlandii utrzymuje się poniżej średniej UE w przypadku kategorii, które w największym stopniu wspierają wzrost wydajności, w szczególności inwestycji w sprzęt i własność intelektualną. Może to ograniczyć długoterminowy potencjał wzrostu w tym kraju oraz zaważyć na jego konkurencyjności i odbudowie gospodarki. Wyższe nakłady na inwestycje w badania naukowe i rozwój są jednym z kluczowych czynników umożliwiających zmianę strukturalną po to, by sprzyjać sektorom gospodarki wymagającym specjalistycznej wiedzy oraz wzmacniać potencjał wzrostu gospodarczego w perspektywie długoterminowej. Planowane przejście do neutralności klimatycznej do 2035 r., które znalazło również odzwierciedlenie w krajowym planie Finlandii w dziedzinie energii i klimatu, będzie wymagało znacznych inwestycji, zwłaszcza w sieci elektroenergetyczne i zrównoważony transport. Pod kierunkiem parlamentarnej grupy sterującej trwają prace nad nowym krajowym planem w dziedzinie transportu na lata 2021–2032. W kontekście kwestii zdrowotnych, środowiskowych, regionalnych i dotyczących wydajności konieczne są dalsze wysiłki na rzecz upowszechnienia szybkich łączy szerokopasmowych oraz poprawy innego rodzaju infrastruktury cyfrowej w celu racjonalizacji logistyki i utrzymania działalności gospodarczej w regionach oddalonych. Programowanie przewidzianego we wniosku Komisji Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji na lata 2021–2027 mogłoby pomóc Finlandii sprostać niektórym wyzwaniom związanym z przejściem na gospodarkę neutralną dla klimatu, w szczególności na terytoriach objętych załącznikiem D do sprawozdania krajowego 2020. Pozwoliłoby to Finlandii optymalnie wykorzystać ten fundusz.

- (21) Krajowa ocena ryzyka Finlandii w zakresie przeciwdziałania praniu pieniędzy jest obecnie nieaktualna i zostanie zaktualizowana w 2020 r. Fiński organ nadzoru finansowego ostatnio zwiększył swoje możliwości nadzorcze. Liczba personelu jest jednak nadal niewystarczająca, a podejście do nadzoru oparte na analizie ryzyka nie jest jeszcze prawidłowo stosowane. Chociaż kilka przypadków podejrzeń o naruszenie przepisów objęto dochodzeniem, kolejnym obszarem priorytetowym pozostaje ustanowienie odstrasżającego systemu kar. Liczba zgłaszanych transakcji podejrzanych gwałtownie wzrosła w ostatnich miesiącach, a zasoby w ramach jednostki analityki finansowej wydają się niewystarczające do analizy tych informacji. Wymiana informacji między jednostką analityki finansowej a organem nadzoru finansowego w dalszym ciągu jest niewystarczająca.
- (22) Podczas gdy zalecenia zawarte w niniejszym zaleceniu (zwane dalej „zaleceniami z 2020 r.”) koncentrują się na łagodzeniu społeczno-gospodarczych skutków pandemii COVID-19 i ułatwianiu odbudowy gospodarki, zalecenia z 2019 r. obejmowały również reformy, które są niezbędne do podjęcia średnio- i długoterminowych wyzwań strukturalnych. Zalecenia z 2019 r. pozostają aktualne i będą nadal monitorowane w ramach kolejnego europejskiego semestru w przyszłym roku. Obejmuje to zalecenia z 2019 r. dotyczące polityk gospodarczych związanych z inwestycjami. Wszystkie zalecenia z 2019 r. powinny być uwzględniane przy strategicznym programowaniu finansowania w ramach polityki spójności w okresie po 2020 r., w tym na potrzeby środków łagodzących i strategii wyjścia wdrażanych w odpowiedzi na obecny kryzys.
- (23) Europejski semestr zapewnia ramy stałej koordynacji polityki gospodarczej i zatrudnienia w Unii, co może przyczynić się do osiągnięcia gospodarki zrównoważonej. W swoich krajowych programach reform na 2020 r. państwa członkowskie podsumowały postępy w realizacji określonych przez Organizację Narodów Zjednoczonych celów zrównoważonego rozwoju. Poprzez zapewnienie pełnej realizacji zaleceń z 2020 r. Finlandia przyczyni się do postępów w realizacji celów zrównoważonego rozwoju oraz do wspólnych wysiłków na rzecz zapewnienia konkurencyjnej zrównoważoności w Unii.
- (24) Zasadnicze znaczenie dla szybkiego zniwelowania skutków gospodarczych pandemii COVID-19 ma ścisła koordynacja między gospodarkami w unii gospodarczej i walutowej. Jako państwo członkowskie, którego walutą jest euro, Finlandia powinna – uwzględniając wskazówki polityczne Eurogrupy – zapewnić, aby jej polityka była spójna z zaleceniami dla strefy euro na 2020 r. i skoordynowana z polityką pozostałych państw członkowskich strefy euro.
- (25) W ramach europejskiego semestru 2020 Komisja przeprowadziła wszechstronną analizę polityki gospodarczej Finlandii, a następnie opublikowała ją w sprawozdaniu krajowym 2020. Komisja oceniła również program stabilności na 2020 r. i krajowy program reform na 2020 r. oraz działania następcze podjęte w odpowiedzi na zalecenia skierowane do Finlandii w poprzednich latach. Komisja wzięła pod uwagę nie tylko ich znaczenie dla stabilnej polityki fiskalnej i społeczno-gospodarczej w Finlandii, ale także ich zgodność z unijnymi przepisami i wytycznymi, ze względu na konieczność wzmocnienia ogólnego zarządzania gospodarczego w Unii przez wnoszenie opracowanego na szczeblu unijnym wkładu w przyszłe decyzje krajowe.
- (26) W świetle niniejszej oceny Rada przeanalizowała program stabilności na 2020 r., a jej opinia ⁽⁷⁾ znajduje odzwierciedlenie w szczególności w zaleceniu 1 poniżej.

NINIEJSZYM ZALECA Finlandii w latach 2020 i 2021:

1. Podjęcie wszelkich działań, zgodnie z ogólną klauzulą korekcyjną w ramach paktu stabilności i wzrostu, niezbędnych do skutecznego zaradzenia pandemii COVID-19 i do wspomoczenia gospodarki, a następnie wsparcia jej odbudowy. Gdy pozwolą na to warunki ekonomiczne – prowadzenie polityk fiskalnych mających na celu osiągnięcie ostrożnej sytuacji fiskalnej w średnim terminie i zapewnienie długookresowej zdolności do obsługi długu, przy jednoczesnym zwiększeniu inwestycji. Rozwiązanie problemu niedoborów personelu medycznego, aby zwiększyć odporność systemu ochrony zdrowia i poprawić dostęp do usług społecznych i świadczeń zdrowotnych.
2. Wzmocnienie środków mających na celu wspieranie zatrudnienia i aktywnych polityk w zakresie rynku pracy.
3. Podjęcie działań w celu zapewnienia płynności gospodarce realnej, w szczególności małym i średnim przedsiębiorstwom. Przyspieszenie realizacji gotowych projektów w zakresie inwestycji publicznych i promowanie inwestycji prywatnych, aby wspierać odbudowę gospodarki. Ukierunkowanie inwestycji na transformację ekologiczną i cyfrową, w szczególności na czyste i wydajne wytwarzanie i wykorzystywanie energii, zrównoważoną i wydajną infrastrukturę oraz na badania naukowe i innowacje.

⁽⁷⁾ Na podstawie art. 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1466/97.

4. Zapewnienie skutecznego nadzoru i egzekwowania ram przeciwdziałania praniu pieniędzy.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 lipca 2020 r.

W imieniu Rady
J. KLOECKNER
Przewodnicząca
